

РЕШЕНИЕ

№ 25846

гр. София, 25.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в публично заседание на 01.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **4238** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 АПК във вр. с чл. 10а, ал. 4 от ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на Н. А. Г., гражданин на Р. Федерация, [дата на раждане] в [населено място], СССР, чрез адв. Г. В. П., САК, с адрес за призоваване: [населено място], [улица], ет.2, офис 4 срещу Отказ от 18.03.2026г. за издаване на виза тип "Д" по заявление от 27.01.2026г., постановен от Завеждащ Консулската служба на Посолството на РБ в Р. федерация – [населено място].

С жалбата се иска отмяна на отказа като незаконосъобразен поради липса на мотиви. Моли отказа да бъде отменен.

В с.з. жалбоподателката не се явява. Представява се от адв. П., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответникът не е представляван в съдебното заседание и не е изразил становище.

Административен съд София - град, след като обсъди доказателствата по делото и доводите на страните, приема за установено от фактическа и от правна страна следното:

Административното производство е започнало по заявление от 27.02.2026г. от Н. А. Г., гражданка на Р. Федерация до з Консулската служба на Посолството на Република България в [населено място] а издаване на виза за дългосрочно пребиваване. Към заявлението са представени следните документи: национален паспорт, издаден от компетентните власти на Р. федерация; медицинска застраховка от 26.01.2026г. за една година; свидетелство за съдимост; справка за налични парични средства и декларация от Г. П. за (безвъзмездно ползване на недвижим имот от жалбоподателката.

След разглеждане на заявлението, компетентният административен орган е приел, че са налице

основанията на чл. 10, ал. 1, т. 17 от ЗЧРБ. Като фактически мотиви е посочено: „ Основателни съмнения за фиктивно представителство, с цел получаване на пребиваване в РБ.“

Като доказателства по делото са приети Заповед № 95-00-26 от 16.01.2025 г., с която Министърът на външните работи, на основание чл. 34 от Наредбата за условията за издаване на визи и определяне на визовия режим, наричана за краткост по-надолу, само Наредбата, е определил длъжностните лица, които вземат решения за отказ за издаване на виза на основание чл. 10 от Закона за чужденците и Заповед № 71 от 31.10.2022г. на Посланика на Република България в М., с която М. К., завеждащ Консулската служба при посолството на Република България в Р. Федерация, е определен да съставя, подписва и връчва на заинтересованите лица формуляри за отказ за издаване на виза.

В хода на съдебното производство по делото на основание чл. 186 от ГПК, във вр. чл. 144 от АПК съдът е задължил Държавна агенция „Национална сигурност“, да представи по делото писменото становище, с което от ДАНС уведомяват, че съгласувателната процедура по подаденото от апликанта заявление за виза е осъществена от СДМ -ДАНС, като е изразено положително становище в националната визова информационна система, тъй като апликанта не е била идентифицирана като заплаха за националната ни сигурност.

Представено е и становище на Отдел „Миграция“ -СДВР рег.№ 513з-20131/20.02.2026г. на За началник на отдел „Миграция“ , в което е изразено отрицателно становище за издаване на виза „Д“ по отношение на апликанта, с оглед съмнения че сочения мотив търговски представител се ползва единствено и само за получаване на виза „Д“, без реално да се осъществява представителство.

При така установените факти, като извърши по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК цялостна проверка за законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес по смисъла на чл. 147, ал. 1 от АПК, срещу индивидуален административен акт, който пряко засяга права и законни интереси на жалбоподателя, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Оспореният отказ за издаване на виза е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 34, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (НУРИВОВР - приета с ПМС № 198 от 11.07.2011 г., обн., ДВ, бр. 55 от 19.07.2011 г., в сила от 4.08.2011 г.), съгласно който в случаите на отказ за издаване на виза на някое от основанията по чл. 10 от ЗЧРБ се съставя формуляр в два екземпляра по образец съгласно приложение № 7, който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство или от упълномощено от него длъжностно лице. В настоящия случай административният акт е подписан от М. К., завеждащ Консулската служба при посолството на Република България в Р. Федерация, който е оправомощен да съставя, подписва и връчва на заинтересованите лица формулярите по образец съгласно приложение № 7 и № 8 към чл. 34, ал. 2 от НУРИВОВР със Заповед № 95-00-26 от 16.01.2025 г. на министъра на външните работи.

Условията и редът, при които чужденците могат да влизат, да пребивават и да напускат Република България са регламентирани в Закона за чужденците в Република България. Едно от изискванията за легално влизане в страната на чужденец, който не е гражданин на ЕС, е да притежава виза и това изискване е валидно по отношение на жалбоподателя. Видовете визи, посочени в чл. 9а от ЗЧРБ, се издават от дипломатическите и консулските представителства на Република България - чл. 9г от ЗЧРБ и чл. 10, ал. 1 от НУРИВОВР. Съгласно чл. 34, ал. 1 от НУРИВОВР не се издава виза на чужденец, когато е налице едно от основанията, посочени в чл. 10 от ЗЧРБ. За отказа се

съставя формуляр в два екземпляра съгласно образец (приложение № 7), който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство, като в него се вписва закономото основание за отказ, без да се вписват съображения, засягащи интересите на националната сигурност и се удостоверява датата на връчване/изпращане на заинтересуваното лице.

В разглеждания случай, правното основание за постановения отказ е чл. 10, ал. 1, т. 17 от ЗЧРБ, съгласно която се отказва издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато не докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно преминаване, или летищен транзит. Разпоредбата на чл. 27, ал. 6 от НУРИВОВР задължава консулските длъжностни лица да извършат проверка на декларираните от заявителите данни преди да вземат решение по Заявлението за издаване на виза. Задължително заявлението се изпраща и на Националния визов център за проверка в автоматизираните национални информационни фондове, Ш. информационна система и В. информационна система на Европейския съюз, както и за консултиране с друга държава членка, прилагаща изцяло достиженията на правото на Европейския съюз от Шенген, в случай че е заявено такова, по реда на чл. 22 от Визовия кодекс. В рамките на тази процедура е предоставено и становище от Държавна агенция „Национална сигурност“, което е положително за апликанта.

Съдът констатира, че оспореният отказ е издаден при нарушение на изискването за излагане на мотиви в административния акт. Когато административният акт се издава в писмена форма, то той трябва да съдържа изложение на фактическите и правните основания за издаването му. Тези елементи от акта имат за цел да разкрият волята на административния орган и обстоятелствата, които стоят в основата на постановяването на акта. Включените мотиви подпомагат жалбоподателя да организира своята защита и съответно съда – да упражни надлежно съдебен контрол върху законосъобразността на акта.

В обжалвания акт е посочена формално и единствено разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 17 от Закона за чужденците в Република България. Не е посочено и описано защо административният орган приема, че апликантът не доказва достоверно целта на престоя си. Съдът счита, че апликантът е посочил целта на престоя си ясно в молбата. Допълнителни факти касателно съмнения за фиктивно представителство с цел получаване пребиваване в РБ не се установяват по преписката, от една страна, тъй като липсват доказателства в тази насока, чието доказване е в тежест на административния орган. Подобни данни не са установени и доказани и от предоставената информация от ДАНС.

Органът не сочи като основание за отказ невъзможността на лицето да докаже целта и условията на заявеното пребиваване, а още по-малко и не сочи въз основа на какви обстоятелства и удостоверяващите ги доказателства е достигнал до подобен извод.

Като фактическо основание мотивирало органа да формира отказ по подаденото заявление, е посочено, че има основателни съмнения за фиктивно представителство с цел получаване пребиваване в РБ. Нито в оспорения акт, нито от преписката може да се установи въз основа на кое точно са изградени тези съмнения на административния орган. След анализ на приложените към заявлението за издаване на виза доказателства е дължим извод, че в случая липсват конкретни фактически основания за издаване на акта, които да са относими към правните основания, послужили за постановяване на оспорения отказ, с което е нарушена императивната норма на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Не е извършен фактически и правен анализ на представените от заявителя документи и липсва каквато и да е логическа обосновка на направените правни изводи, базирана на конкретни фактически данни.

Съдебната практика по този вид спорове е непротиворечива и категорично изисква посочване в

административния акт на конкретни фактически основания и данни за обсъждането на относимите към апликанта правнорелевантни факти и обстоятелства, поради които е постановен съответният отказ. Цитираната законова норма на чл. 10, ал. 1, т. 17 е общо и бланкетно формулирана. При постановяване на административния акт неговият издател е задължен да изпълни с конкретно съдържание визирания нормативен текст, като следва да формулира ясно и недвусмислено относимите факти, които касаят заявителя, а не такива по принцип. В този смисъл е и разпоредбата на чл. 34, ал. 1 от НУРИВОВР, в която изрично е регламентирано нормативното изискване за мотивиране на отказа.

В заключение, трябва да се посочи и следното: в оспорвания отказ за издаване на виза, не става ясно защо органът приема, че целта и условията на заявеното пребиваване не са достоверно доказани, след като са изпълнени изискванията на закона и са представени необходимите документи по смисъла на чл. 24, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ. Всичко това обуславя извода, че процесният акт не е надлежно мотивиран.

Липсата на конкретни и логични мотиви, свързани с отказа за издаване на виза вид „D” е абсолютна предпоставка за отмяна на оспорения акт и е в унисон с константната практика на Върховния Административен Съд (решения по адм. д. № 12160/2018 г. и по адм. д. № 14248/2018 г., както и по-новите - решение № 5661 от 15.05.2020 г. по адм. д. № 120/2020 г. на VII отд. на ВАС, решение № 13290 от 27.10.2020 г. по адм. д. № 122/2020 г., Решение № 15639 от 16.12.2020 г. на ВАС по адм. д. № 6889/2020 г., Решение № 14956 от 3.12.2020 г. на ВАС по адм. д. № 6311/2020 г., Решение № 15518 от 15.12.2020 г. на ВАС по адм. д. № 7720/2020 г. на Четвърто отделение).

Изложеното, освен нарушение на формата по смисъла на чл. 146, т. 2 от АПК, навежда и съществено процесуално нарушение съгласно чл. 146, т. 3 от АПК, доколкото пречатства правото на защита на засегнатото лице да разбере мотивите на засягащия го негативен за него акт, респ. да организира защитата си срещу него, както обосновано е посочено в жалбата.

С оглед изложеното се прави извода, че отказът е немотивиран, като позоваващ се единствено на правната норма. Когато се постановява отказ за лицето трябва да е ясна причина за това, конкретната такава, съотносима към неговата хипотеза. Не може мотивите да се дописват в хода на производството по оспорване на отказа. Същите е желателно да са изложени в самия акт, но могат и в отделно становище към преписката да се намира, което конкретно не е така. Следователно отказът е незаконосъобразен, поради което трябва да се отмени и преписката да се върне на ответника за ново разглеждане на заявлението с обсъждане на събраните доказателства. Така мотивиран и на основание чл. 173, ал. 2 от АПК

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Н. А. Г., гражданин на Р. Федерация, [дата на раждане] в [населено място], СССР, чрез адв. Г. В. П., САК, с адрес за призоваване: [населено място], [улица], ет.2, офис4, Отказ от 18.03.2026г. за издаване на виза тип "D" по заявление от 27.01.2026г., постановен от Завеждащ Консулската служба на Посолството на РБ в Р. федерация – [населено място].

ВРЪЩА преписката на административния орган за ново произнасяне по заявлението на Н. А. Г., гражданин на Р. Федерация, [дата на раждане] в [населено място], СССР, при спазване на указанията по тълкуване и прилагане на закона, изложени в мотивите на съдебното решение.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: